Σχολική Εφημερίδα

ΟνειροΖούμ

Η εφημερίδα του 1ου Γενικού Λυκείου Κερατσινίου

Φεβρουάριος 2007
Έτος 1ο – φύλλο 2ο

ΕΠΙΕΙΚΕΙΑ

Σύμφωνα με τα λεξικά επιείκεια σημαίνει έλλειψη αυστηρής αντικειμενικότητας κατά την κρίση κάποιου. Σύμφωνα με τους περισσότερους μαθητές επιεικής καθηγητής είναι ο καλός καθηγητής και είναι αυτός που, ιδιαίτερα με τους βαθμούς που βάζει, βοηθάει τους μαθητές να πετύχουν το στόχο τους. Το θέμα, που κατά τη γνώμη μου αξίζει να συζητηθεί, είναι αν η επιεικής βαθμολογία βοηθάει τους μαθητές να βελτιώσουν την απόδοσή τους. Η κοινή γνώμη, κατά βάση, δε συνδέει αυτά τα δυο θέματα. Μια μεγάλη μερίδα των μαθητών και των γονέων τους θέλουν μεγαλύτερους βαθμούς είτε για να ξεμπερδεύουν με το γυμνάσιο-λύκειο είτε για να είναι ανταγωνιστικοί στις εξετάσεις για τα Πανεπιστήμια. Κατά τη γνώμη μου, μια επιεικής βαθμολογία, από μόνη της, συντείνει ώστε οι απόφοιτοι να αποκτούν ελάχιστα εφόδια για τις σημερινές απαιτήσεις. Νομίζω λοιπόν πως αν ένας καθηγητής θέλει να βοηθήσει τους μαθητές του, εκτός από μια επιεική βαθμολογία, για να μπορεί αυτή να είναι αποτελεσματική, πρέπει να πάρει και άλλα μέτρα

Αν παραβλέψουμε όλους τους άλλους παράγοντες που επηρεάζουν τις επιδόσεις των μαθητών και επικεντρωθούμε στο τι θα μπορούσε να κάνει ένας καθηγητής, που θέλει να βοηθήσε, τους μαθητές του, δε θα έχουμε και πολλά να πούμε, μάλλον γιατί δεν έχουμε ασχοληθεί με το θέμα. Νομίζω πάντως, πως πέρα από την ευαισθησία του να ασχοληθεί σοβαρά με τους αδύνατους μαθητές του, απαιτείται και μια εργατικότητα για να μπορεί να στήσει κατάλληλες γέφυρες με αυτούς, στην παράδοση, στην εξέταση και στις εργασίες. Η συστηματική βοήθεια για να μάθουν οι μαθητές να εργάζονται μόνοι στο σπίτι τους, ο έλεγχος και ο σχολιασμός των εργασιών τους, η συνεργασία με τους γονείς και το άπλωμα σε θέματα που έχουν χαλαρή σχέση με το αναλυτικό πρόγραμμα, είναι ενέργειες που μπορούν να βοηθήσουν. Ο καθηγητής, με τις σχέσεις που θα φτιάξει, πρέπει να δημιουργήσει ένα κλίμα στην τάξη του, που να ωθεί σχεδόν όλους τους μαθητές σε μια όσο το δυνατόν πηγαία συμμετοχή. Με στόχο να αφυπνίσει, έστω και λίγο, την εν δυνάμει διάθεση κάθε παιδιού για γνώση, για σκέψη και δημιουργία. Ένα στοίχημα είναι αυτό, που αν το κερδίσει ο καθηγητής, ωφελημένοι θα είναι πολλοί και κατά βάση αυτοί που έχουν αδύναμους δεσμούς με το σχολείο αυτού του κράτους. Ίσως δε, αυτοί να μη του το αναγνωρίσουν ποτέ. Αλλά τι πειράζει, ιδιαίτερα αν ευχαριστιέται αυτό που κάνει;

Θ.Ι.

ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ "NET" ή "MSN"?

- ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ ΤΙ ΧΑΝΕΙΣ!…

Αφροδίτη Αλεξάκη, Γ1

«Θα τα πούμε το βραδάκι έτσι; Να μπεις… Θα περιμένω!» Χμμ…Είναι άραγε μόδα, δίνει στιλ, γνωρίζεις όντως κόσμο εκεί μέσα ή είναι χάσιμο χρόνου; Αν ρωτήσεις ένα γονιό, το πιο πιθανό είναι να σου απαντήσει το τελευταίο. Για ρώτα όμως έναν έφηβο ή ένα φοιτητή! "Άστα φίλε, το 'χω κάψει…!" Και, για να μην υπάρχουν αμφιβολίες, προτείναμε σε μια μαθήτρια Λυκείου να μας πει τη δική της "ιστορία":

-Τι λέει εδώ στο profile σου; Αγαπημένο hobby: μουσική, cinema,chat…Μπα! "chataρεις" κι εσύ;

-«(Χα, χα…) Ναι!…Έχω μπει κι εγώ στο club! Αλλά, ok, μη φανταστείς ότι πωρώνομαι… Σε πληροφορώ, υπάρχουν πολύ χειρότερα…Αλλά κάθε μέρα καταφέρνω και βρίσκω έστω και λίγο χρόνο για να μπω. Άλλες φορές, όταν είμαι σπίτι μου και άλλες, όπως καλή ώρα τώρα, στο net…

-Να ρωτήσω πότε ξεκίνησες; Θυμάσαι;

-«Κοίτα, πρώτη φορά δοκίμασα όταν πήγαινα Α' Λυκείου. Ήταν τότε που δίναμε εξετάσεις το Μάιο. Με την κολλητή είχαμε τελειώσει νωρίς και λέμε, δεν πάμε σε κάνα Internet Cafe. Ε… αυτό ήταν είχαμε κολλήσει και οι δύο για κάτι μήνες …»

-Και; Κάνατε γνωριμίες εκεί μέσα;

-«Να σου πω την αλήθεια, στην αρχή μας φαίνονταν όλα τέλεια. Νομίζεις ότι μπορείς να γνωρίσεις όλο τον κόσμο και να πετύχεις σε κοινωνικό επίπεδο ό,τι δεν έχεις καταφέρει στην πραγματικότητα. Βέβαια, μην γελιόμαστε! «Φιλία» με το άλλο φύλο όλοι ζητούν! Είχα γνωρίσει τότε ένα καλό παιδί, δε λέω, αλλά δεν κράτησε και πολύ η όλη φάση. Ξέρεις, στην αρχή ενθουσιάζεσαι, αλλά, μετά, σου περνάει… Και προχωράς στον επόμενο… Βαριέσαι και ξανά τα ίδια… Σπάνιο να δεις τίποτα διαφορετικό»

-Και πάλι, όπως τα λες, όλα καλά φαίνονται!

-«Ναι, ίσως, αλλά, ξέρεις, θέλει και λίγο να προσέξεις. Το ότι κανείς δεν σε ξέρει εκεί μέσα, ούτε φάτσα, ούτε όνομα, καταλαβαίνεις ότι δίνεται η δυνατότητα στον καθένα να το παίξει κάποιος που δεν είναι. Άλλωστε, δε χάνει και κάτι. Αντίθετα, αν δεν είναι και ψυχικά καλά, όπως βλέπεις το λέω πολύ ευγενικά, μπορεί άνετα να παρασύρει κανένα «αθώο και άβγαλτο πλασματάκι» που θα του τύχει…

Και αν προσέξεις, οι περισσότεροι από αυτούς είναι γύρω στα 30….

-Ωχ, τώρα μου αλλάζεις την εντύπωση που είχα…

-«Όχι, εντάξει, δεν είναι πάντα έτσι. Κοίτα, αν το χειριστείς σωστά, πιστεύω ότι δεν έχεις πρόβλημα. Πάντως, πάντα πρέπει να υπάρχει κάποια επιφυλακτικότητα.»

-Εσύ το 'χεις καταφέρει;

-«Έτσι λέω…! Να, βλέπεις; Εδώ είναι όλοι μου οι φίλοι. Καλά, μη νομίζεις ότι μιλάω με όλους αυτούς, μόνο με αυτούς που θεωρώ ότι μάλλον αξίζουν».

-Έχεις και msn;

-«Εννοείται! Απλά και γρήγορα… τι λέω, ε; Να φανταστείς ότι στην αρχή με ρωτούσαν και δεν είχα ιδέα. Αλλά τώρα δηλώνω fun! Πώς να το κάνουμε; Έτσι κρατάμε και επαφή, όσο το δυνατόν πιο άμεση, με τα παιδιά της επαρχίας!…(Χα, χα…)»

-Ok! Μη σε απασχολώ άλλο. Συνέχισε την κουβεντούλα σου!…Θα κάτσεις πολύ; Θα μπω και εγώ αργότερα!Thanks!

Πάνω κάτω έτσι έχουν τα πράγματα. Οι συνομιλίες μέσω του διαδικτύου είναι, για πολλούς, κομμάτι της καθημερινότητας. Τώρα, αν είναι καλό η όχι, τι να πω;…ε;…εσείς τι λέτε;…

See you there! ;-)

Υπεύθυνοι καθηγητές:

ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ Θ.

ΜΠΑΚΟΛΟΥΚΑ Σ.

Σ' αυτό το φύλλο βοήθησαν οι καθηγητές:

Βαρθαλίτου Αντωνία,

Διαμαντίδου Νικολέτα,

Ζερβουδάκη Μαρία,

Παππάς Γιάννης,

Τσιώλη Μάγδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας!

Στέλνοντας e-mail στην δ/νση του Σχολείου μας:

mail@1lyk-kerats.att.sch.gr
υπόψη ΟΝΕΙΡΟΖΟΥΜ!

ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΜΕ…….. το 3ο και τελευταίο φύλλο μας για φέτος να είναι στα χέρι σας το πρώτο δεκαήμερο του Μαΐου.

Ιδιαίτερα αυτοί που σκοπεύουν να γράψουν σ' αυτό, να διαβάσουν καλά τα δύο πρώτα φύλλα της εφημερίδας μας. Και το λέμε αυτό για να μην επαναλαμβανόμαστε, για να μη γράφουμε άρθρα με το ίδιο θέμα, εκτός κι αν πρόκειται να προσεγγίσουν το όποιο θέμα από μία άλλη οπτική γωνία, ή με άλλο τρόπο γραψίματος.

Μπορείτε να δείτε και να κατεβάσετε τα τεύχη της εφημερίδας μας από την ιστοσελίδα του σχολείου : http://1lyk-kerats.att.sch.gr

Πηλίκα και... Υπόλοιπα!

Από το ερωτηματολόγιο του Νοεμβρίου

Πρώτη επιλογή θέματος προέκυψε το θέμα της Παιδείας σε όλο το φάσμα του. Για το θέμα αυτό, και ιδιαίτερα για το «Παιδεία-Εκπαίδευση», ως θεσμός του κράτους, έχουν γραφτεί και γράφονται πολλά. Σημασία κατά τη γνώμη μας έχει οι δικοί μας μαθητές σε αυτή την εφημερίδα να γράφουν για το πώς ζούν στο σχολείο, τι αισθάνονται, τι προσπάθειες και τι σκέψεις κάνουν για όλα αυτά. Δηλαδή να γράψουν για το μάθημα, για την τάξη, για τις σχέσεις με τους συμμαθητές τους, με τους καθηγητές τους, για το τι κάνουν και τι μπορούν να κάνουν για να γίνουν τα πράγματα καλύτερα και να πούνε πώς το εννοούν αυτό το "καλύτερα". Περιμένουμε.

Δεύτερο θέμα βγήκε αυτό με την καθαριότητα και τη διακόσμηση του σχολείου. Εδώ θα μιλήσουμε με παραδείγματα πέρα από τη φιλότιμη προσπάθεια της κ. Μαρίας, της καθαρίστριας. Για μας λοιπόν μετράει, σ' αυτό το θέμα, η πρωτοβουλία της κ. Μαρούδη που, μια μέρα ηλιόλουστη, πήγε μαζί με μαθητές που είχαν κενό και μάζεψαν τα σκουπίδια που υπήρχαν στην αυλή. Όπως μετράει ο κ. Κουφόπουλος και ο κ. Μιχάλης, ο φύλακάς μας, που περιποιούνται τα φυτά του κήπου μας, ενώ δεν είναι αυτή η δουλειά τους αλλά η χαρά τους. Για μας μετράει η ατάκα ενός μαθητή της Α΄ Λυκείου προς ένα συμμαθητή του που πέταξε μέσα στην τάξη του ένα κουτί: «Ρε συ, του είπε, να πετάξουμε όλοι από ένα κουτί, να δούμε αν θα είναι πιο ωραία;». Για μας μετράει το Γ2 και η Β θεωρητική2 που έβαψαν και διακόσμησαν τις τάξεις τους. Αυτό λοιπόν που θέλουμε να πούμε είναι πως, πέρα από την επίσημα προσφερόμενη καθαριότητα, εν τέλει τίποτα δε θα είναι καθαρό αν αντιμετωπίζουμε τους δημόσιους χώρους σαν ένα τεράστιο «κάλαθο αχρήστων». Πρέπει σιγά – σιγά να καλλιεργηθεί η νοοτροπία που τους δημόσιους χώρους τους βλέπει σαν συνέχεια των ιδιωτικών, σα χώρους που ανήκουν σε όλους και όχι σε κανέναν. Όλοι καταλαβαίνουμε πόσο σημαντική ως προς τα θέματα αυτά είναι η ευθύνη του καθενός από εμάς και το παράδειγμα που δίνουμε, ξεκινώντας φυσικά από την ατομική μας καθαριότητα. Τέλος, υπήρχαν καμιά δεκαριά ακόμα θέματα, αλλά με μεγάλη διαφορά από τα δύο πρώτα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν είναι σημαντικά ή ίσως και πιο σημαντικά από τα δύο πρώτα. Εν καιρώ θα επανέλθουμε.

Το "Με απλές σκέψεις" δεν περπάτησε.

Ίσως γιατί δεν έχουμε εξασκηθεί να κάνουμε απλές σκέψεις ή ίσως να τις σνομπάρουμε. Ίσως να φταίει και το δόλωμα που βάλαμε, την τυρόπιτα δηλαδή - και κανείς δεν τσίμπησε. Θα το σκεφτούμε και, αν μας βγει κάτι καλό, θα επανέλθουμε. Λέμε όμως τις απαντήσεις. α) Για την έγκυο που το ένα της παιδί είναι αγόρι συνολικά υπάρχουν τρεις συνδυασμοί: Αγόρι- Κορίτσι, Αγόρι- Αγόρι, Κορίτσι- Αγόρι, με την ίδια πιθανότητα ο καθένας, άρα η πιθανότητα να είναι και τα δύο αγόρια είναι το 1/3 = 0,33333…..= 33,33%. β) Η πιθανότητα να είναι και το άλλο της παιδί αγόρι είναι 50%, διότι για ένα έμβρυο οι πιθανότητες είναι δύο, αγόρι ή κορίτσι. γ) Ο Νίκος πάλι θα τερματίσει πρώτος, διότι όταν η Νίκη φτάνει τα 90 μέτρα, ο Νίκος έχει ήδη τρέξει 100 και θα την έχει φτάσει, οπότε, αφού θα είναι πιο γρήγορος ο Νίκος, στα τελευταία 10 μέτρα θα την περάσει.

Ξεκίνησαν οι ενέργειες για τη δημιουργία του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων

του σχολείου μας. Στις 7/2 έγινε μια καλή συγκέντρωση, βγήκε προσωρινό διοικητικό συμβούλιο, προέκυψαν και υποψήφιοι και, μόλις εγκριθεί το καταστατικό, θα γίνουν εκλογές. Το όνομα του συλλόγου μας είναι «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ».

19ος Πανελλήνιος Διαγωνισμός Πληροφορικής

*Συγχαρητήρια στον μαθητή του Α2, **Γιώργο Μπιτζέ**, ο οποίος κατάφερε να ξεπεράσει τα «Πατρόκλεια» τείχη της Α΄ φάσης του 19ου Διαγωνισμού Πληροφορικής που διοργανώνει η Ε.Π.Υ. Του ευχόμαστε το «δελφινάκι» του να ακολουθήσει ασφαλείς «κυκλαδικές διαδρομές», που θα τον οδηγήσουν στην Γ΄ φάση του διαγωνισμού. Ο Γιώργος συναγωνίζεται με άλλα 46 δελφινάκια! Καλή επιτυχία.*

Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ Σ.ΧΟΥΣΕΪΝ ΣΤΑ Μ.Μ.Ε.

Αυγουστίνος Δημήτρης, Β1

Μια εκτέλεση, με κοινό ολόκληρο τον πλανήτη. Τι ερωτήματα και αμφιβολίες γεννά αυτό το γεγονός, και γιατί αυτή η συγκεκριμένη εκτέλεση προβλήθηκε ; Τα ερωτήματα που γεννιούνται είναι πολλά. Καταρχάς, αυτή η εκτέλεση, αυτός ο θάνατος, δεν ήταν τυχαίος. Ήταν η προσπάθεια της Αμερικής να επιβεβαιώσει την κυριαρχία της στον κόσμο. "Ιδού τι παθαίνει αυτός που εναντιώνεται σε εμάς',' ήταν το μήνυμα το οποίο προσπάθησαν παραστατικότατα να περάσουν.

Όπως πολλές φορές γίνεται στα δικτατορικά καθεστώτα, η αγχόνη ή η σφαίρα μιλάει με τη φωνή της εξουσίας και το μήνυμα είναι ξεκάθαρο. Όμως, πώς μπορεί ο απλός λαός να αντιδράσει, με μια αυτοκρατορία ουσιαστικά να τον απειλεί; Κάπως έτσι, η εκτέλεση γίνεται θέαμα, και οι εχθροί της αυτοκρατορίας σηκώνουν το χέρι και, σαν μονομάχοι άλλων εποχών, κραυγάζουν:

"Χαίρε Καίσαρα, οι μελλοθάνατοι σε χαιρετούν", πριν ριχτούν σε μια άνιση μάχη ενάντια στις Υπερδυνάμεις του πλανήτη.

Αν κρίνουμε από αυτά τα γεγονότα, βασανιστήρια, μυστικές φυλακές, καταπάτηση των δικαιωμάτων στο όνομα της ελευθερίας και της ειρήνης, ακόμα και δημόσιες εκτελέσεις, ο πολιτισμός μας έχει όντως πάρει την κάτω βόλτα. Συγκεκριμένα άτομα με κυβερνητική κάλυψη, σκοτώνουν τους συνανθρώπους μας, εξαντλούν τα αποθέματα φυσικών πόρων και εξοντώνουν όποιον στέκεται στο δρόμο τους στο όνομα του χρήματος, της δόξας, της εξουσίας. Αυτά τα γεγονότα μάς υποχρεώνουν να αναλάβουμε δράση, δεν μπορούμε να μένουμε αμέτοχοι. Πρέπει να θωρακιστούμε με γνώση και θάρρος, να κρατάμε τα μάτια μας ανοιχτά, να επεξεργαζόμαστε τις πληροφορίες που μας δίνουν. Πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας για να ανατραπεί αυτή η κατάσταση. Βασιλιάς χωρίς υπηκόους δεν υπάρχει. Ούτε λαιμητόμοι και αγχόνες.

Το υπό αναθεώρηση ΑΡΘΡΟ 16

Ποιες συνέπειες άραγε επιφέρει;

Κατσαφάδου Καλλιόπη, Γ2

Τον τελευταίο καιρό, ακούμε συνεχώς γύρω μας για την αναθεώρηση του άρθρου 16, του άρθρου που σχετίζεται με την δημόσια εκπαίδευση. Η αναθεώρηση αυτή αναφέρεται κυρίως στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημιακών σχολών, η οποία για πολλούς μεταφράζεται ως μείωση της χρηματοδότησης του κράτους στους εκπαιδευτικούς φορείς και συνεπάγεται περισσότερα έξοδα για κάθε φοιτητή, ενώ άλλοι την ερμηνεύουν ως «αλλαγή» των ελληνικών πανεπιστημίων σε πανεπιστήμια Ευρωπαϊκού και Αμερικάνικου τύπου (π.χ. Harvard), απ' όπου θα δημιουργούνται επιστήμονες και τεχνικοί με υψηλές γνώσεις και ιδιαίτερη καταξίωση.

Ας αναρωτηθούμε, όμως, ως ποιο βαθμό μπορεί η ελληνική κοινωνία να «αντέξει» την ίδρυση τέτοιων πανεπιστημίων, των οποίων οι τελειόφοιτοι θα θέλουν δικαιολογημένα, αν λάβουμε υπόψη το χρηματικό ποσό που θα καταθέσουν στο βωμό της εκπαίδευσης, καλύτερους μισθούς και συνθήκες εργασίας;

Με ποια κριτήρια θα εισάγονται οι μαθητές; Θα υπάρχει σύστημα εξετάσεων με βάση το 10, όπως στα δημόσια (ή μήπως κριτήριο θα είναι τα δίδακτρα του φοιτητή); Και τελικά, θα έχουν όλα τα παιδιά του ελληνικού λαού πρόσβαση σε αυτά; Σε εμένα φαντάζει ουτοπία η σωστή λειτουργία των ιδιωτικών πανεπιστημίων , καθώς το ελληνικό κράτος δεν έχει στηρίξει τα δημόσια όσο το απαιτούν οι ανάγκες της εποχής μας και οι ίδιες οι σχολές. Ποιος ο λόγος να το κάνει από εδώ και πέρα;

Νευρική Ανορεξία: Μία μάστιγα της εποχής

Σιγάλα Μαρία, Β3

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται έντονα, ιδιαίτερα στα κορίτσια, το φαινόμενο της νευρικής ανορεξίας. Οι νεαρές κοπέλες, θέλοντας να φτιάξουν την εμφάνισή τους χάνοντας κιλά, επιδίδονται στο να μην τρώνε σχεδόν τίποτα. Ο οργανισμός τους, όμως, αρχίζει να συνηθίζει σ' αυτή την κατάσταση και έτσι δεν δέχεται το φαγητό. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αδυνατίζουν υπερβολικά και πολλές φορές να καταλήξουν ακόμα και στο θάνατο, αφού δεν παίρνουν ούτε και τα απαραίτητα θρεπτικά στοιχεία.

Μεγάλο ποσοστό ευθύνης γι' αυτή την κατάσταση αποδίδεται στα ΜΜΕ, τα οποία προβάλλουν «ανθυγιεινά» πρότυπα «ομορφιάς». Προβάλλουν, δηλαδή, το πρότυπο του μοντέλου (που είναι μόνο «κόκαλα»), στο οποίο τα περισσότερα κορίτσια θέλουν να μοιάσουν έτσι, ώστε να αρέσουν και να γίνονται αποδεκτά.

Προσωπικά θεωρώ ότι είναι πολύ εύκολο να πέσουμε στην παγίδα που προβάλλουν τα ΜΜΕ και να γίνουμε θύματα της νευρικής ανορεξίας. Γι' αυτό το λόγο, αν νομίζουμε ότι πρέπει να αλλάξουμε την εμφάνισή μας χάνοντας ορισμένα κιλά, καλύτερα να μην προσπαθήσουμε από μόνοι μας, αλλά να ζητήσουμε βοήθεια από γιατρό (διαιτολόγο). Και αν ακόμη δε θέλουμε να έχουμε πάνω από το κεφάλι μας κάποιον να μας λέει το τι θα φάμε, μπορούμε μόνοι μας να φτιάξουμε ένα υγιεινό διαιτολόγιο εμπλουτισμένο με φρούτα και λαχανικά. Επιπλέον, σημαντικό ρόλο στην προσπάθειά μας θα παίξει και η άθληση. Το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να περπατάμε, έστω και για μισή ώρα καθημερινά. Αν προσπαθήσουμε και αποφύγουμε για λίγο τους πειρασμούς, τα αποτελέσματα θα είναι πολύ θετικά. Έτσι, το μήνυμα του μήνα είναι:

«ΝΑ ΤΡΩΤΕ ΣΩΣΤΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΑΘΟΛΟΥ!»

Μία απλή έγχρωμη φωτογραφία

Βαλσάμη Αννίτα, Β1

Έχετε σκεφτεί ποτέ πόσο πολύ μπορεί να σας προβληματίσει μια απλή έγχρωμη φωτογραφία;

Εγώ λοιπόν προβληματίστηκα πολύ παρατηρώντας μία, μέσα στην οποία εγώ κρατάω μια κιθάρα. Κι αυτό γιατί ήρθαν και γέμισαν το μυαλό μου μνήμες απ' την εποχή που πήγαινα Ωδείο. Στη συγκεκριμένη φωτογραφία είμαι σε μια μουσική παράσταση. Ήταν το όνειρό μου κι είχε πάρει σάρκα και οστά. Ήρθε όμως η στιγμή που έπαψα να ασχολούμαι με την μουσική , κι' αυτό γιατί είχα συνηθίσει στα δύσκολα να το βάζω στα πόδια. Επέλεξα έναν πιο εύκολο τρόπο, πιο βατό για να απολαμβάνω τη μουσική, όπως το ν' ανοίγω το ραδιόφωνο και να τραγουδάω κρατώντας το control για μικρόφωνο.

Εκείνη την εποχή, που πήγαινα στο Ωδείο, προσπαθούσα να περνάω τις στιγμές μου εκεί με συνοπτικές διαδικασίες. Ήθελα ελευθερία για να εκφραστώ και ένιωθα ασφυχτικά πιεσμένη, καθώς έπρεπε να κοιτάζω τις νότες για να τραγουδάω. Το έβλεπα όλο αυτό σαν μια αγχωτική διαδικασία και όχι σαν ώρα διασκέδασης και χαλάρωσης, όπως θα έπρεπε να το δω. Νόμιζα πως με το που θα έπαιρνα το πτυχίο της κιθάρας, η ζωή μου, αυτόματα , θα βελτιωνόταν. Το μόνο που μ' ενδιέφερε ήταν το προσωπικό μου, ιδεατό μέλλον. Ονειρευόμουν παραμυθένιες συναυλίες και, φυσικά, με μένα να πρωταγωνιστώ. Εγώ, «πασίγνωστη αοιδός», να βρίσκομαι πάνω στη σκηνή, καθισμένη στο κέντρο της, όλοι οι προβολείς στραμμένοι επάνω μου, ξάστερος ο ουρανός και το πλήθος ακούγοντάς με να παραληρεί και να χειροκροτεί ασταμάτητα. Είχα βάλει έναν στόχο και ζούσα την ψευδαίσθηση της επερχόμενης δόξας και ηρεμίας. Ήταν σαν να ζεις στο περίμενε όλη τη βδομάδα, για να ζήσεις τη ζωή σου, τελικά, το Σαββατοκύριακο .

Τώρα αναρωτιέμαι γιατί άφησα το άγχος να κυριεύσει την ψυχή μου και πώς μπόρεσα να το τοποθετήσω πάνω απ' τη λατρεία μου για τη μουσική……;; Αξίζει στη ζωή να προσπαθούμε, όταν κάτι το θέλουμε πολύ. Γιατί κάποια στιγμή τα όνειρα παύουν να είναι όνειρα! Κι αν έχεις επιδιώξει να τα ζήσεις και τα ζεις, έχει καλώς. Αν όμως έχεις παραιτηθεί, εξαιτίας του άγχους που σε κατακλύζει, ίσως λόγω της μεγάλης προσπάθειας που πρέπει να κάνεις, τότε τα όνειρα γίνονται άπιαστα - απωθημένα !!! Δεν είναι κρίμα ;

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ... ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Μποζινάκη Μαρία, Β2

Ο μεγάλος ρουφιάνος είναι η τηλεόραση. Σου παρουσιάζει διαρκώς την εικόνα που οφείλεις να αντιγράψεις. Γιατί, αν δεν είσαι νέος, ωραίος και μοιραίος, δεν μπορείς να προχωρήσεις. Δεν υπάρχει χώρος για σένα στο δικό της life style. Αν δε γελάς με τις ανόητες και δίχως νόημα εκπομπές, που παρουσιάζονται καθημερινά, και αν δε μοιάζεις με εκείνη την ξανθιά χαζή παρουσιάστρια του πρωινού, μην το προσπαθείς. Η τηλεόραση δε θα σε δεχτεί ποτέ. Γιατί πολύ απλά δεν ανήκεις στη δράκα των αποχαυνωμένων που την «υπακούν» τυφλά και θεωρούν πως πρέπει να δουν αυτό που προβάλλει προκειμένου να είναι «in», «cool» και «trendy».

Κι όμως! Εγώ θέλω να σου πω πως δε χρειάζεται να ανήκεις. Μείνε απέξω και θα κερδίσεις κάτι πολύ σημαντικό. Θα ρωτήσεις, τι; Την αξιοπρέπειά σου, θα σου απαντήσω εγώ. Γιατί, αν το καλοσκεφτείς ,όταν κάποιες φορές χρησιμοποιείσαι, ή και γελοιοποιείσαι, προκειμένου να ανέβει ο δείκτης της AGB, δε χάνεις την αξιοπρέπειά σου; Τη χάνεις, έστω κι αν δεν το καταλαβαίνεις. Για να ξεφύγεις λοιπόν από αυτό τον κίνδυνο, μείνε λίγο πιο μακριά από το χαζόκουτο και, πίστεψέ με, δε θα χάσεις. Και θυμήσου! Την επόμενη φορά που θα νιώσεις πως σε υποτιμούν, σε χλευάζουν και πως γενικότερα κάτι δεν σου πάει καλά, μην διστάσεις. Πάτα το μαγικό κουμπάκι του τηλεχειριστηρίου. Το κουμπάκι που κλείνει την τηλεόραση εννοώ, όχι αυτό που δυναμώνει την ένταση. Αυτομάτως, θα ξανακερδίσεις ό,τι έχασες. Ποιο είναι το συμπέρασμα από όλα αυτά; Άσε την τηλεόραση να συνεχίσει τις ρουφιανιές της και εσύ κάνε κάτι πολύ απλό και ταυτόχρονα πολύ σημαντικό: αγνόησέ την!

Τάσεις φυγής

«Στη ζωή μου, οι πιο μεγάλοι ευεργέτες στάθηκαν τα ταξίδια και τα ονείρατα»

Τελευταία, βλέπω στον ύπνο μου καράβια που ταξιδεύουν σε γαλήνια νερά και έχουν ως προορισμό ερημικά νησιά, που παρέχουν στον επισκέπτη τους απόλυτη ηρεμία και χαλάρωση!!! Εγώ είμαι μια επιβάτης σ' ένα απ' αυτά τα πλοία και μοναδική μου ανάγκη, η ξεκούραση και η ευχαρίστηση να έχεις μυαλό άδειο από υποχρεώσεις και μαθήματα!!! Τάσεις φυγής λοιπόν! Και δεν είναι η πρώτη φορά που με κατακλύζουν. Και ξέρω καλά, πως δεν είναι μόνο δικό μου συναίσθημα αλλά και πολλών άλλων, και ακόμη γνωρίζω καλά πως, αν το αρνηθείτε, «ψεύδεσθε ασυστόλως». Συχνό φαινόμενο, εξάλλου, είναι, την ώρα του μαθήματος, το μυαλό μας κάπου αλλού να τριγυρίζει, άραγε πού και άραγε γιατί; Είμαι βέβαιη, λοιπόν, πως πολύ συχνά θέλετε απεγνωσμένα να παρατήσετε τα πάντα και να πάτε ένα ταξιδάκι αναψυχής. Να μην έχετε στο νου σας ούτε διαγωνίσματα, ούτε βαθμούς, έτσι... Αυτές, όμως, οι τάσεις φυγής ίσως να μην είναι και τόσο καταστροφικές όπως μπορεί μερικοί να νομίζετε.

Τύρου Σουλτάνα – Τατιανή, Α4

Σχέσεις

μεταξύ φίλων

Λεσιώτη Μαρία, Α4

Στα τέλη περίπου του Ιανουαρίου μοιράσαμε ξανά κάποια ερωτηματολόγια στους μαθητές ορισμένων τμημάτων του σχολείου μας (Α2, Β1, Γ2). Θέμα μας αυτή τη φορά ήταν «ΟΙ ΦΙΛΙΕΣ», που αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής των εφήβων. Με βάση τις απαντήσεις των μαθητών η έρευνά μας είχε τα παρακάτω αποτελέσματα :

1η ερώτηση: «είστε ικανοποιημένοι από τις φιλίες που κάνετε;»

πολύ 48%, αρκετά 41%,...λίγο: 9%, καθόλου 2%

2η ερώτηση: «εσείς δίνετε στους φίλους σας ό,τι ζητάτε από αυτούς;»

ναι 96%, όχι 4%

3η ερώτηση: «ποιοι πιστεύετε ότι διατηρούν πιο σταθερές φιλίες, τα αγόρια ή τα κορίτσια;»

κορίτσια 25%, αγόρια 75%

Παρατηρώντας τα ποσοστά αυτά, είναι ευδιάκριτο το γεγονός ότι οι μαθητές του σχολείου μας, στην πλειοψηφία τους, βρίσκουν τους πιο κατάλληλους για αυτούς φίλους και αυτό έχει ως αποτέλεσμα να είναι από αρκετά έως πολύ ευχαριστημένοι με τις φιλίες που κάνουν. Σε αυτό συμβάλλει και το ότι ανταποδίδουν τα όσα παίρνουν από τους φίλους τους, όπως χαρακτηριστικά υποδεικνύουν τα παραπάνω ποσοστά.

Δε λείπουν βέβαια και αυτοί, οι οποίοι δεν αισθάνονται ικανοποιημένοι από τις φιλίες τους, γεγονός το οποίο σχετίζεται ίσως και με τη μη σωστή ανταπόκρισή τους στους φίλους τους. Ένα ακόμη συμπέρασμα είναι ότι καθοριστικός παράγοντας για τη διατήρηση μιας φιλίας είναι το φύλλο των ατόμων. Όπως προκύπτει από τα ποσοστά, τα αγόρια κρατούν μια φιλία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα σε σύγκριση με τα κορίτσια. Είναι γνωστό ότι μεταξύ των γυναικών (είτε μικρές σε ηλικία είτε μεγάλες) υπάρχει αντιζηλία, γεγονός που στέκεται εμπόδιο στην ύπαρξη μιας μακροχρόνιας φιλίας ανάμεσά τους.

4η ερώτηση: «αναφέρετε 2-3 βασικά στοιχεία που βάση αυτών διαλέγετε τους φίλους σας και που πιστεύετε ότι αυτά χαρακτηρίζουν μια φιλία.»

Διαβάζοντας τα όσα απάντησαν οι μαθητές, παρατηρούμε ότι οι προτιμήσεις των μαθητών για το ποιοι θα είναι οι φίλοι τους ποικίλλουν. Οι περισσότεροι από αυτούς θεωρούν ότι ο χαρακτήρας είναι το βασικότερο στοιχείο που χαρακτηρίζει ένα σωστό φίλο και μια καλή φιλία. Αυτό που ακριβώς αναζητούν είναι εμπιστοσύνη, εχεμύθεια, ειλικρίνεια, κατανόηση, σεβασμός, εκτίμηση και συμπαράσταση. Το χιούμορ ή η σοβαρότητα και η ωριμότητα που αναζητούν είναι πολλές φορές δευτερεύοντα στοιχεία για αυτούς.

Με ελάχιστες εξαιρέσεις, οι μαθητές πιστεύουν πως μια καλή φιλία προϋποθέτει την ύπαρξη αμοιβαίας αγάπης και προσφοράς, καλής χημείας και επικοινωνίας, χωρίς ζήλια ή οποιαδήποτε μορφή εκμετάλλευσης.

«Για φίλους μου διαλέγω άτομα που μπορώ να εμπιστευτώ τα μυστικά μου, τις σκέψεις μου χωρίς να με προδώσουν και αυτούς που στέκονται δίπλα μου και στις καλές και στις δύσκολες στιγμές.»

«Να μπορώ να κάνω μαζί του μια σοβαρή συζήτηση αλλά και ανεπανάληπτες πλάκες.»

«Εγώ πιστεύω πως μια φιλία κρίνεται από τον σεβασμό και την κατανόηση που δείχνει ο ένας στον άλλον.»

Στις μέρες μας είναι πολύ δύσκολο να αποκτήσουμε έναν πραγματικό φίλο και να ζήσουμε μια βαθιά και αληθινή φιλία. Αυτοί που το καταφέρνουν είναι λίγοι και αξιέπαινοι. Παρ' όλα αυτά όλοι μας θα μπορούσαμε να επιτύχουμε αυτό το δύσκολο στόχο. Ακόμα και αυτοί που ισχυρίζονται πως δεν υπάρχουν πλέον φίλοι θα πρέπει να ξέρουν ότι όλους εκεί έξω μας περιμένει ένα φιλαράκι. Καιρός να το βρούμε...!!!

5η ερώτηση: «Αν ένα άτομο είναι φίλος / φίλη σας και είναι υποψήφιο για μια θέση και εσείς πιστεύετε πως κάποιο άλλο άτομο είναι πιο ικανό γι' αυτή τη θέση από τον / την φίλο / φίλη σας, ποιον θα ψηφίζατε;»

τον άλλον 34% το φίλο 66%

Παρατηρούμε ότι οι μαθητές του σχολείου μας θα ψήφιζαν το φίλο τους, αν και δεν πιστεύουν πως κάνει για τη θέση αυτή. Τα συναισθήματα, λοιπόν, κυριαρχούν της λογικής και της σωστής κρίσης και, συνεπώς, δεν έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα, που είναι η εκλογή του πιο ικανού προσώπου.

Χ α λ α ρ ά α α α α!!!

Μήπως υπάρχουν στιγμές που αισθάνεσαι πως θα εκραγείς; Μήπως ώρες-ώρες νοιώθεις πως πνίγεσαι, ότι όλοι είναι εναντίον σου και αδικείσαι κατάφωρα; Ε, λοιπόν, δεν είσαι ο μόνος. Εγώ τουλάχιστον είμαι από τα άτομα που μερικές φορές μου 'ρχεται να γκρεμίσω το σπίτι μου, να πλακώσω τον αδερφό μου στο ξύλο, να πετάξω το κινητό στο κεφάλι του/της φίλης μου…κ.τ.λ. Το θέμα όμως είναι αλλού. Αξίζει να χαλάσεις κάτι όμορφο που έχεις φτιάξει με τον γονιό, το συγγενή ή το φίλο σου εξαιτίας μιας στιγμιαίας παρόρμησης; Θα αφήσεις μερικές στιγμές να καταστρέψουν την ψυχική σου γαλήνη; Μου 'χει συμβεί και ξέρω. Το καλύτερο που μπορείς να κάνεις, σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι να ηρεμήσεις.

Τα νεύρα και οι φωνές δεν βγάζουν πουθενά, μόνο μπελάδες φέρνουν. Χαλαρά, λοιπόν, και προσπάθησε να δεις το όλο θέμα διαφορετικά, μέσα από τα μάτια του άλλου. Μπορεί και εκείνος\η να αισθάνονται το ίδιο. Ηρεμήστε και προσπαθήστε να συζητήσετε το πρόβλημά σας. Στο φινάλε, και λύση να μη βρείτε, τουλάχιστον δε θα τσακωθείτε!!!

Καλομπράτσος Παναγιώτης, Α1

Τι δίνει ελπίδα και δύναμη σε εσάς;'

Κατσαφάδου Καλλιόπη, Γ2

Αυτό που δίνει περισσότερο δύναμη σε εμένα, είναι οι γονείς μου με τις προσπάθειες που κάνουν για να αλλάξουν τις κοινωνικές συνθήκες. Πολλά χρόνια τους βλέπω να προσπαθούν, χωρίς σημαντικά αποτελέσματα συνήθως, για να πετύχουν κάτι καλύτερο από αυτό που έχουν. Και, ό,τι και αν συνέβη μέχρι τώρα, δεν παραιτούνται. Σταματούν για λίγο και έπειτα συνεχίζουν τον 'αγώνα'.

Αυτή η συμπεριφορά μου δείχνει ανθρώπους, οι οποίοι, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, προσπαθούν για το συμφέρον όλων χωρίς να έχουν κάποιο προσωπικό όφελος, απλά από ενδιαφέρον. Θεωρώ πολύ υγιή και αξιοθαύμαστη αυτή τη συμπεριφορά, γιατί εκδηλώνεται σε μια εποχή που οι περισσότεροι κυνηγούν κάθε τι εύκολο και κάθε ηθική αξία περνάει κρίση. Όσο βλέπω τέτοιους ανθρώπους μπορώ να κοιμάμαι ήσυχη, γιατί ξέρω πως κάπου αλλού υπάρχουν και άλλοι, που έχουν ίδιο τρόπο σκέψης, και μαθαίνουν στα δικά τους παιδιά, με την συμπεριφορά τους, το χρέος που έχει ο καθένας απέναντι στους άλλους και στον εαυτό του. Έτσι και στη δικιά μου γενιά θα εμφανίζονται τέτοια άτομα, που μπορεί να καταφέρουν περισσότερα με την σειρά τους, γιατί «το μέλλον ανήκει στα παιδιά».

Όταν η πλήξη κυνηγάει το σύγχρονο άνθρωπο…

Σελιανάκη Καλλιόπη, Β3

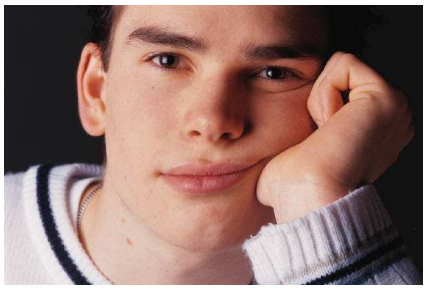

Παρά το γεγονός πως, από την εποχή που για να γλιτώσουμε τη ρουτίνα αναζητούσαμε τη χρυσή τομή «8 ώρες δουλειά, 8 ώρες ύπνο, 8 ώρες διασκέδαση», φθάσαμε στην τάση λιγότερη δουλειά- περισσότερος ελεύθερος χρόνος και παρότι εμπλουτίσαμε τους προσφερόμενους τρόπους ψυχαγωγίας, εξακολουθούμε να νιώθουμε πλήξη. Ουσιαστικά, παλέψαμε να κερδίσουμε ένα αγαθό που δεν είμαστε σε θέση να αξιοποιήσουμε προς όφελός μας.

Αιτία, σίγουρα, είναι οι λανθασμένες επιλογές στην ψυχαγωγία. Έχουμε απομακρυνθεί από τον αθλητισμό, τη μουσική, το βιβλίο και έχουμε παγιδευτεί στη «βιομηχανία του ελεύθερου χρόνου», στα videogames και την τηλεόραση κερδίζοντας πρόσκαιρη ευχαρίστηση.

Όμως πιο σημαντικό θεωρώ, ότι δεν είμαστε «εκπαιδευμένοι» να «ακούμε» στις διαπροσωπικές μας σχέσεις. Επικεντρωνόμαστε στον εαυτό μας, απομονωνόμαστε και τελικά καταλήγουμε να πλήττουμε μόνοι στο σπίτι στον ελεύθερο χρόνο μας.

Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι έχει μεγάλη αξία η ανθρώπινη επαφή, έστω και αν πρόκειται για μια κουβεντούλα με τον κολλητό ή με την κολλητή μας, και η γόνιμη αξιοποίηση του χρόνου μας. Τι νόημα έχει να ξυπνάμε και να κοιμόμαστε χωρίς να έχουμε γεμίσει τις μπαταρίες μας έχοντας κάνει κάτι δημιουργικό; Απλά σκοτώνουμε το χρόνο μας και γεμίζουμε πλήξη το 24ωρό μας.

'Μέσα και έξω…!'

Παγκάλου Άννα, Β2

Στη σύγχρονη εποχή, η άκριτη κατανάλωση υλικών αγαθών από τους πολίτες, ή, για την ακρίβεια, τους υπερκαταναλωτές είναι ευρύτατα διαδεδομένη. Αυτό βέβαια έχει τις ρίζες του στα λανθασμένα πρότυπα ζωής και κατανάλωσης που προβάλλονται από τα Μ.Μ.Ε. και κυρίως την τηλεόραση. Το άτομο, δηλαδή, δημιουργεί μια ψεύτικη εικόνα για τη ζωή η οποία βασίζεται κυρίως στα υλικά αγαθά, ενώ αυτό που ονομάζουμε «πνεύμα» ή «ήθος» παραμερίζεται. Πιστεύει, για παράδειγμα, πως η επιτυχημένη εμφάνιση ή, γενικά, αυτό που ονομάζουμε «μοντέρνο» είναι αυτό που θα βοηθήσει στην αποδοχή του από το σύνολο. Μάλιστα, πιστεύει πως είναι αυτή η αποδοχή του συνόλου που θα το κάνει πιο ευτυχισμένο ή ολοκληρωμένο.

Όμως δεν είναι λίγες οι φορές που αγοράζουμε κάτι, επειδή απλά έτσι πρέπει, χωρίς να το χρειαζόμαστε ή να μας ταιριάζει. Κάτι που ξέρουμε πως θα τραβήξει τα βλέμματα και θα μας κάνει ακόμα πιο αποδεκτούς ή δημοφιλείς στην παρέα μας. Αργότερα όμως καταλαβαίνουμε πως δείξαμε κάτι για εμάς, την προσωπικότητα και τον εαυτό μας που δε μας αντιπροσωπεύει πραγματικά. Κι όμως οι άλλοι μάς δέχτηκαν γι' αυτό. Μας δέχτηκαν, δηλαδή, όχι για αυτό που πραγματικά είμαστε αλλά για αυτό που υπάρχει έξω από εμάς.

Πιστεύω όμως πως ήρθε η στιγμή να αλλάξουμε. Ήρθε η στιγμή να δώσουμε περισσότερη αξία στα πνευματικά αγαθά και λιγότερη στα υλικά. Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε πως η προσωπική μας ευτυχία δεν εξαρτάται από την αγορά ενός αντικειμένου, αλλά από απλά πράγματα της καθημερινής ζωής. Ας προσπαθήσουμε να επικοινωνήσουμε περισσότερο και καλύτερα με τους φίλους μας, ή ακόμα και τους γονείς μας. Σαφώς και ένα ωραίο περιτύλιγμα ελκύει τον άλλο και τον κάνει να πιστεύει πως μέσα του κρύβεται κάτι άλλο. Όμως, ας μην σταματάμε μόνο σ' αυτό, ας κοιτάμε και λίγο πιο βαθιά. Και ίσως οι άλλοι να αγαπήσουν αυτό που πραγματικά είμαστε και όχι την όμορφη και ελκυστική βιτρίνα ενός κενού πλάσματος που η μόνη του έγνοια είναι η γνώμη των άλλων.

Δύσκολοι καιροί για (ερωτευμένους) πρίγκιπες!

Έρωτας, μια λέξη που ουσιαστικά ταλανίζει την ανθρωπότητα για αιώνες . Απροσδιόριστος για τους περισσότερους, αιτία ζωής για άλλους, δημιουργός προβλημάτων για μερικούς .Τι όμως είναι πραγματικά ο έρωτας στην εποχή μας; Άραγε υπάρχει ή έχει παραμείνει μόνο κατ' ευφημισμόν.

Σε μια εποχή, που χαρακτηρίζεται από τη ταχύτητα και την εγωπάθεια, που τα πάντα έχουν την τιμή τους, πωλούνται δηλαδή και αγοράζονται, ο έρωτας έχει χάσει τη δυναμική του. Συγχέεται με λέξεις όπως το σεξ, το φαστ φοργουόντ και το χρήμα. Οι ρομαντικοί και οι «ιδεολόγοι» του έρωτα έχουν παραμεριστεί, μιας και δεν βρίσκουν χώρο να εκφραστούν. Άλλωστε και η πραγματικότητα τούς περιορίζει.

Οι αιτίες που συμβαίνουν αυτά δεν μπορούν να αποσαφηνιστούν πλήρως, αφού ακόμα και οι ορολογίες κάπου έχουν μπερδευτεί. Ωστόσο, ίσως οι ταχύτητες της εποχής, που είναι τεράστιες εκ των πραγμάτων, φαντάζουν ανυπέρβλητα εμπόδια για τους ρέμπελους ρυθμούς των ρομαντικά ερωτευμένων. Τα ρομαντικά πράγματα, άλλωστε, θέλουν το χρόνο τους και αυτός ο χρόνος, που είναι και πολύτιμος, δύσκολα βρίσκεται. Έτσι η έννοια του φλερτ αρχίζει να ξεφτίζει και να χάνεται, μια έννοια που, μαζί με το ρομαντισμό, θεωρούνται πλέον ως παλιομοδίτικες και ξεπερασμένες από το μεγαλύτερο μέρος της νεολαίας.

Έτσι, μπορεί να γίνει εύκολα αντιληπτό από τα παραπάνω ότι, σήμερα, δεν υπάρχει χώρος για τον πραγματικό και αγνό έρωτα, που φαντάζει σαν ένα βραδυκίνητο αισθηματικό στάδιο και επομένως κουράζει την αεικίνητη και επηρεασμένη από τους καιρούς νεολαία, αφού στόχος της είναι η πολυδιαφημισμένη γενετήσια πράξη που στους περισσότερους έχει γίνει εμμονή.

Με τη σειρά της, όμως, αυτή η νέα κατάσταση δημιουργεί αξεπέραστα προβλήματα στους πραγματικά και ρομαντικά ερωτευμένους που αντιμετωπίζονται με δυσπιστία, όσον αφορά τα μέσα που χρησιμοποιούν για να εκφράσουν τα αισθήματά τους, καθώς αυτά έχουν ευτελιστεί μπροστά στην επίτευξη του «στόχου», όπως είπαμε παραπάνω. Συμπερασματικά, βλέπουμε ότι οι λέξεις καταντήσανε σιωπές.

Εν κατακλείδι, οι καιροί μας είναι πραγματικά δύσκολοι για (ερωτευμένους) πρίγκιπες.

Υ.Γ. Ο ΝΟΩΝ ΝΟΕΙΤΩ.....!

Με πολλή αγάπη

Θοδωρής Μπερκέτης
Απόφοιτος '06

Αγάπα τον εαυτό σου για να σε αγαπήσουν και οι άλλοι

Καμπεράι Γιονέλα, Β1

Δεν άφησες ποτέ τον εαυτό σου ελεύθερο να εκφραστεί. Γιατί φοβάσαι; Γιατί ήθελες να δείξεις δυνατός; Καταπίεσες τον εαυτό σου για να δείξεις ότι είσαι άντρας, για να αποδείξεις σε όλους πως δεν είσαι παιδάκι. Δεν άνοιξες ποτέ την καρδιά σου στους άλλους. Δεν είπες ποτέ για το τι περνούσες στη ζωή σου. Παρά μόνο διάλεξες τον εύκολο τρόπο να απαλλαγείς από τα προβλήματά σου. Έτσι όμως δεν ξεμπερδεύεις. Πρέπει να σταθείς στα πόδια σου και να κοιτάξεις τον εαυτό σου στον καθρέφτη, με όλα σου τα προβλήματα και τις ανησυχίες. Γιατί απ' αυτόν δεν μπορείς να κρυφτείς, είναι πάντα εκεί και προσπαθεί να κρατηθεί από μια κλωστή.

Ήθελες πάντα να κάνεις τα χατίρια των άλλων, χωρίς ποτέ να σκεφτείς αυτό που πραγματικά ήθελες. Στο κάτω-κάτω έπρεπε να φαίνεσαι cool και μέσα σε όλα. Και αυτοί οι δήθεν φίλοι, που ήταν πάντα δίπλα σου στις στιγμές «δόξας» πού είναι τώρα; Τώρα που χρειάζεσαι κάποιον δίπλα σου να σε στηρίξει και να σε βοηθήσει; Άφαντοι όλοι. Τώρα , αυτοί, που σε έσπρωξαν στον εφιάλτη, σε κατηγορούν για ό,τι κάνεις και σε χλευάζουν. Και εσύ τι κάνεις; Προσπαθείς με διάφορους ανώριμους τρόπους να ξανακερδίσεις την προσοχή όλων. Δεν έζησες τη ζωή σου όπως ήθελες αλλά όπως ήθελαν κάποιοι να τη ζήσεις. Δεν έκανες τίποτα για σένα. Μήπως ήρθε η ώρα πια να κάνεις μια καινούρια αρχή και αυτή τη φορά να ζήσεις για σένα; Μην θεωρήσεις πως είναι αργά. Ποτέ δεν είναι αργά για να ζήσεις τη ζωή σου, αρκεί να το θες!

Με χορούς και τραγούδια

Κιαμίλη Σίσσου, Β1

Φέτος, όπως και κάθε άλλη χρονιά, την τελευταία εβδομάδα πριν κλείσουμε για τις διακοπές των Χριστουγέννων, ζούσαμε όλοι έντονα στο πνεύμα των ημερών. Στολίσαμε δέντρο, διακοσμήσαμε τους διαδρόμους και κάποιες αίθουσες. Στους διαδρόμους και στην αυλή όλοι τραγουδούσαμε χριστουγεννιάτικα τραγούδια!!!! Το 15μελές αποφάσισε, μετά από ψηφοφορία όλων των μαθητών, ως τόπο διασκέδασης το κέντρο «FEVER». Την Πέμπτη, 21 Δεκεμβρίου, λοιπόν, ορίστηκε η εκδήλωση. Όλοι ήμασταν ενθουσιασμένοι και ανυπομονούσαμε να έρθει αυτή η μέρα. Ξεκινήσαμε από το σχολείο το βράδυ και φτάσαμε στο κέντρο 10 λεπτά πριν από την έναρξη του προγράμματος. Την έναρξη έκανε η Καλομοίρα.

Ακολούθησαν ο Sarbel και η Αγγελική Ηλιάδη. Όλοι περνούσαμε πολύ καλά (για να μην σας κουράζω με λεπτομέρειες) και διασκεδάζαμε πραγματικά. Την μεγαλύτερη «ΚΡΙΣΗ» όμως την πάθαμε όταν βγήκε στην πίστα ο Νίκος Μακρόπουλος. Όλο το μαγαζί ξεσηκώθηκε!! Από 'κει και ύστερα η βραδιά κύλησε με πολύ χορό και τραγούδι. Δεν υπήρχε τραγούδι που να μην ξέραμε τους στίχους (ή έστω το ρεφρέν). Η διασκέδασή μας όμως δεν τελείωσε εκεί, αφού, την Παρασκευή, δηλαδή την επόμενη μέρα, στο σχολείο είχαμε προγραμματίσει τη σχολική μας χριστουγεννιάτικη εορτή.

Οι περισσότεροι μαθητές ήταν παρόντες (αξίζει να αναφέρουμε πως οι «ξενύχτηδες» ήταν επίσης σχολείο και μάλιστα από νωρίς). Τη διασκέδασή μας ανέλαβε για ακόμα μια φορά το συγκρότημα του σχολείου μας «Πανίδα», με μια ποικιλία τραγουδιών για όλα τα γούστα.

Το διήμερο αυτό ήταν απόλυτα διασκεδαστικό και ευχάριστο για όλους.

Αποχαιρετήσαμε κατ' αυτό τον τρόπο πολύ όμορφα, με πολύ χορό και τραγούδι, το 2006!!!!

Επί του πιεστηρίου

Ακόμη καλύτερα περάσαμε την τελευταία Παρασκευή των Απόκρεω στο γλέντι που κάναμε στο σχολείο, και περάσαμε πιο όμορφα γιατί πολλά παιδιά ήρθαμε ντυμένοι μασκαράδες και αυτό μάλλον μας απελευθέρωσε και τα δώσαμε όλα. Άντε και του χρόνου, να είμαστε καλά και να περάσουμε ακόμα καλύτερα.

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

14 Φεβρουαρίου, μαθητές του Σχολείου μας μαζί με τους καθηγητές…. επισκεφτήκανε την Εθνική Πινακοθήκη, η οποία φιλοξενούσε έργα Ελλήνων και ξένων ιμπρεσιονιστών ζωγράφων.

Σε δύο μήνες θα είναι δυνατό να επισκεφθεί κανείς την Εθνική Πινακοθήκη μ' ένα κλικ από το σπίτι του, καθώς «2.100 έργα από το υλικό της Πινακοθήκης έχουν ψηφιοποιηθεί και τεκμηριωθεί, και θα είναι επισκέψιμα μέσω Ιντερνετ»! Περισσότερα στο: http://www.nationalgallery.gr

9, 10 και 11 του Μάρτη

Ποιός είναι ο πατριάρχης του ρεμπέτικου; Εύκολο, ο Μάρκος Βαμβακάρης είναι. Ποιος έγραψε την "Πάπισσα Ιωάννα"; Μέτριο ,ο Εμμανουήλ Ροΐδης την έγραψε. Και ποιός το έχει διαβάσει; Τι; Εμένα ρωτάς; Καλά άστο, πάμε παρακάτω. Από πού ήταν αυτοί οι δύο; Από τη Σύρο ήταν, αλλά γιατί ρωτάς; Γιατί η Β' Λυκείου θα πάει τριήμερη εκδρομή στην όμορφη Σύρο και, αν συναντήσει στα όμορφα δρομάκια της το πνεύμα αυτών των δύο, να τους δώσει τους χαιρετισμούς μας. Οι συνοδοί καθηγητές είναι οι κ. Κάρτου, κ. Σούλιος και κ. Τράμπα. -Καλή δύναμη να έχουν.

Ευχόμαστε σε όλους καλά να περάσουν και, αν προκύψουν τίποτα ωραίες φάσεις, εμείς εδώ είμαστε…

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Την Πέμπτη, 1 Φεβρουαρίου 2007, η Β΄ τάξη Λυκείου παρακολούθησε την τραγωδία «Αντιγόνη», έργο ενός από τους μεγαλύτερους τραγωδούς της αρχαιότητας, του Σοφοκλή.

Την τραγωδία αυτή φιλοξενεί το θέατρο «Προσκήνιο», στην Αθήνα. Συντελεστές της παράστασης ήταν: ο Άρης Μιχαλόπουλος (σκηνοθέτης), ο Κώστας Αντωνάτος (επιμέλεια χορογραφίας), η Κόννη Σοφιάδου (δραματολόγος), ο Ιωάννης Γρυπάρης (μετάφραση), η Σταματία Αντωνάτου (επιμέλεια κουστουμιών) και ο Χρήστος Θεοδώρου (επιμέλεια μουσικής). Το ρόλο της Αντιγόνης είχε η Δήμητρα Φράντζιου, της Ισμήνης η Μαρίτα Βλασοπούλου και του Κρέοντα, ο Γιώργος Χουλιαράς.

Η παράσταση μπορούμε να πούμε ότι ήταν αρκετά καλή. Παρ' όλα αυτά οι ηθοποιοί δεν είχαν μπει στο πετσί του ρόλου ολοκληρωτικά και έτσι δεν προξένησαν ιδιαίτερα συναισθήματα στους θεατές, εκτός από την Αντιγόνη, που ήταν πολύ καλή και σε ορισμένα σημεία άγγιξε, με την ερμηνεία της, αυτούς που παρακολουθούσαν, βέβαια…

Σιγάλα Μαρία, Β3

Βραδιές Παιδείας, όπως λέμε βραδιές μπαλέτου;

Περίπου, μόνο που, στις πρώτες, προσπαθεί να χορέψει ο νους. Λοιπόν, αυτές οι «βραδιές παιδείας» είναι κάτι βράδια που μαζεύονται κάτι τύποι και μιλάει-μιλάει ένας και οι άλλοι ακούνε-ακούνε και μετά μιλάνε-μιλάνε οι άλλοι και ακούει-ακούει ο ένας; Ναι, αυτό είναι, αλλά σκέφτονται και λίγο, ενθουσιάζονται πού και πού και καμιά φορά συγκινούνται κιόλας. Στο σχολείο μας γίνονται εδώ και δύο χρόνια και τις οφείλουμε στον κ. Μητροπέτρο. Φέτος συνεχίζουμε. Έχουμε και λέμε λοιπόν. Την ***Τετάρτη, 21/2,*** *στις* ***7 μ.μ.,*** *ένας από τους καλύτερους σύγχρονους ποιητές μας,* ***ο Νάσος ο Βαγενάς,*** *μίλησε για έναν από τους μεγαλύτερους ποιητές μας, τον* ***Ανδρέα Κάλβο****. Τα παιδιά της Θεωρητικής απουσίαζαν, κρίμα, γιατί ο κ. Βαγενάς έκανε μία ωραία παρουσίαση και οι παρευρισκόμενοι το ευχαριστήθηκαν.*

Μια άλλη ***Τετάρτη,*** *στις* ***7 Μαρτίου, στις 7 μ.μ****., είμαστε σίγουροι πως θα έχουμε πάρα πολύ κόσμο, διότι είναι πολλοί οι άρρωστοι με τα ούφο και ακόμα περισσότεροι είμαστε αυτοί που συχνά- πυκνά είμαστε ούφο. Ο αστροφυσικός* ***Γούδης Χρίστος*** *θα μας μιλήσει, λοιπόν, με θέμα:* ***«Σε αναζήτηση της εξωγήινης νοημοσύνης».*** *Τα παιδιά της Αστρονομίας πρώτη θέση πίστα.*

Τέλος, μια ***Παρασκευή,*** *στις* ***20 του Απρίλη και ώρα 8 μ.μ,****. έχουμε ένα θέμα που έχει να κάνει με ένα σύγχρονο φαινόμενο, που είναι στα πάνω του τα δέκα τελευταία χρόνια. Αφορά στην εισβολή των θετικών επιστημών στις τέχνες. Ο μαθηματικός και συγγραφέας του βιβλίου* ***«Πυθαγόρεια εγκλήματα», Τεύκρος Μιχαηλίδης,*** *θα μιλήσει για το πώς η Μαθηματική Λογοτεχνία μπορεί να προσεγγίσει τη γνώση. Εδώ θα είναι σχεδόν όλο το σχολείο, γιατί στους μισούς αρέσουν τα Θεωρητικά και στους άλλους μισούς τα Θετικά μαθήματα. Εν πάση περιπτώσει, εμείς σας περιμένουμε όλους σε όλες. Κι εσάς και τους γονείς σας και τους φίλους σας και τη γιαγιά σας.*

Επί του πιεστηρίου

Υπάρχουν ακόμη τρεις «βραδιές παιδείας», που τις μάθαμε την τελευταία στιγμή. Έχουμε λοιπόν: στις ***18 Απριλίου,*** *στις* ***8 μ.μ****., ο παλιός μας μαθητής και καθηγητής Φαρμακευτικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών,* ***Κωνσταντίνος Δεμέτζος,*** *θα μιλήσει με θέμα:* ***«Το χθες, το σήμερα και το αύριο των φαρμάκων».*** *Το* ***«Μάθε, παιδί μου γράμματα»****, την παλιά καλή ταινία του* ***Θ. Μαραγκού****, θα τη δούμε στις* ***26 Απριλίου,*** *στις* ***8 μ.μ****. Τέλος, με τον ωραίο τίτλο* ***«Ο Λογικός Μύθος στον Φαίδρο του Πλάτωνος: το άρμα της ψυχής μας και η ουρανοδρομία προς τον νοητό κόσμο»****, ο κ.* ***Μητροπέτρος*** *θα μας οδηγήσει στο φως αυτού του κόσμου, τη* ***Δευτέρα, 7 Μαΐου,*** *στις* ***8 μ.μ****.*

Διαβάσαμε και κριθήκαμε

Το φιλί της ζωής

Αγγελάκου Ελίνα, Βανδώρου Μαρίνα, Βελιτζέλου Κατερίνα και Βλάχου Μαρία, Α1

Διαβάσαμε, στο πλαίσιο μιας ομαδικής εργασίας, το βιβλίο "**Το φιλί της ζωής**" της **Λίτσας Ψαραύτη,** του εκδοτικού οίκου "Πατάκη".

Λίγα λόγια για το βιβλίο . . . .

Όταν η χήρα μητέρα της δεκαπεντάχρονης Ιφιγένειας ξαναπαντρεύεται, η κόρη της, πληγωμένη από τη συμπεριφορά του πατριού της, που την κακοποιεί, φεύγει κρυφά από το σπίτι της και φτάνει στην Αθήνα. Στη μεγαλούπολη, η Ιφιγένεια , που είναι μαθήτρια της πρώτης λυκείου, περιφέρεται με μόνη συντροφιά και παρηγοριά το σκύλο της. Μέχρι που η τύχη τούς χαμογελά στο πρόσωπο μιας νεαρής κοπέλας, της Δανάης, η οποία τους προσφέρει φιλοξενία, αλλά και φυτεύει στη ψυχή της Ιφιγένειας ελπίδες για μια καλύτερη ζωή και καινούριους ωραίους στόχους. Ένα απρόσμενο και τραγικό γεγονός θα οδηγήσει την Ιφιγένεια στο δρόμο της επιστροφής. Θα μάθει να κατανοεί, να συγχωρεί και να προετοιμάζει τον εαυτό της για τις χαρές που την περιμένουν.

Γιατί σας το προτείνουμε. . . .

Σας προτείνουμε αυτό το βιβλίο, γιατί πιστεύουμε ότι είναι σχεδόν ένα κομμάτι της καθημερινής μας ζωής. Πολλά παιδιά της ηλικίας μας, μπορεί και μικρότερα, φτάνουν στο σημείο να φεύγουν από τα σπίτια τους λόγω της συμπεριφοράς των γονιών τους. Βλέπουμε την Ιφιγένεια -την πρωταγωνίστρια του βιβλίου- να προσπαθεί να γίνει καλύτερος άνθρωπος. Μαθαίνει να συγχωρεί και να ελπίζει. Η συγγραφέας θέλει να μας μεταφέρει τα συναισθήματα της συγκίνησης, της απογοήτευσης, της χαράς, της λύπης, της ανακούφισης και, πάνω από όλα, να μας δείξει ότι όλοι μπορούν να αλλάξουν …

Τραντέλλενοι... και Πέρα από το θάνατο

Τύρου Σουλτάνα – Τατιανή, Α4

Συγγραφέας: **Χρήστος Θ. Πολυχρονίδης** - Εκδόσεις: ΕΝΤΟΣ - Ιούνιος 2004

Ένα εξαίσιο μυθιστόρημα που συνδυάζει ιστορικά και ρομαντικά στοιχεία. Το συστήνω σε ηλικίες άνω των 13 ετών. Σίγουρα, πρέπει να υπάρχει σε κάθε βιβλιοθήκη λάτρη μυθιστορημάτων, που αγαπάει να ταξιδεύει σε μία άλλη εποχή και να μαθαίνει την ιστορία του τόπου του.

Η ιστορία μας ξετυλίγεται λίγο πριν το 1922, στον Πόντο, τότε που η Μ.Ασία μοιάζει με καζάνι που βράζει και Έλληνες και Αρμένιοι οσμίζονται την καταστροφή που καταφτάνει.

Κύριοι πρωταγωνιστές: **ο Πέτρος,** ένας γενναίος Τραντέλλενος και η **Γκαγιανέ,** μια όμορφη Αρμένισσα, δύο νέα παιδιά που νιώθουν τον έρωτα να τους πλημμυρίζει. Όμως, κανένας δε φαντάζεται πόσο κοντά είναι ο θάνατος. Οι Τούρκοι κυνηγούν ανελέητα Έλληνες και Αρμένιους και οι δύο νέοι, με κίνδυνο της ζωή τους, αγωνίζονται για το λαό τους.

Απόσπασμα: «Ο Πέτρος και η Γκαγιανέ κοιτάχτηκαν, κοίταξαν μαζί τις πέρα βουνοκορφές. Καπνός υψωνόταν στον καταγάλαζο ουρανό. Χαμογέλασαν. Γλίτωσαν, λυτρώθηκαν όλοι τους. Ο πατέρας του, ο παπα-Ανέστης και ο Σίμος θα οδηγούσαν τον κόσμο τους πέρα στη Ρωσία. Μαζί τους κουβαλούσαν και τον Βασίλη Διγενή. Χαμογελώντας μόνο με τα μάτια αγκαλιάστηκαν, φιλήθηκαν. Κοντά ακούγονταν οι φωνές των Τούρκων. Ακόμα λίγες δρασκελιές και θα πατούσαν το ίσιωμα. Ο Πέτρος σηκώθηκε στο χαράκωμα, έπιασε το χέρι της Γκαγιανέ, έβγαλε την χειροβομβίδα από το σελαχλίκ, κοίταξε ακόμα μια φορά με λύπη τη Γκαγιανέ. Αυτή κούνησε το κεφάλι. Σφίχτηκε πάνω του, συνεχίζοντας να τον κοιτά με τα γκριζογάλανα μάτια. "Πάντα μαζί… και Πέρα από το θάνατο"»

Ένα αστέρι πέφτει, πες ένα σύνθημα για να κάνεις μία ευχή

Μπότσης Αργύρης, Β2

Στις σχέσεις των νέων, σήμερα, απουσιάζει η γνήσια επικοινωνία. Συμβαίνει καθημερινά, αλλά κανείς δεν το αντιλαμβάνεται. Οι νέοι πλέον είναι απορροφημένοι σ' ένα τεχνητό μέσο διαπροσωπικής επικοινωνίας. Όχι το τηλέφωνο, γιατί είναι ένα μέσο που δεν περιορίζεται στη σιωπή. Το λεγόμενο όμως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο βάζει τον καθένα στη θέση ενός κωφάλαλου.

Είναι εύκολο, απλό και πάνω από όλα οικονομικό. Το μόνο που χρειάζεται είναι η εισαγωγή ενός συνθήματος για να ανοίξουν οι πύλες της ψηφιακής επικοινωνίας. Έτσι, όταν σε οποιονδήποτε έρθει μια ιδέα, μια ανάμνηση που θέλει να μοιραστεί ή γενικά η επιθυμία επικοινωνίας δεν αρέσκεται σε συναντήσεις πρόσωπο με πρόσωπο αλλά πρόσωπο με οθόνη. Ξεκινάνε, λοιπόν, να εισάγονται ευχές, σκέψεις, σχόλια, ό,τι δηλαδή θα περιείχε μια κανονική συνομιλία στο δρόμο, σε ένα πάρτυ, σε ένα κέντρο διασκέδασης, στην οθόνη μοιάζουν με μονόλογο. Το επόμενο βήμα είναι η αποστολή. Ακολουθεί αναμονή, ησυχία. Μια ησυχία που τελικά θα σπάσει με ένα χαρακτηριστικό ήχο ειδοποίησης, που σημαίνει απάντηση. Ανάγνωση, και πάλι από την αρχή, τα χέρια στο πληκτρολόγιο αντικαθιστώντας τη λειτουργία του σώματος. Τυποποιείται έτσι η συνείδηση και η σκέψη.

Πού είναι όμως το πρόβλημα; Δεν γίνεται η διαδικασία που επιζητεί ο άνθρωπος απ' την πρώτη μέρα της δημιουργίας του. Αυτό μας υπαγορεύει η «ξύλινη» γλώσσα που έχουμε φτιάξει. Όλοι οι νέοι ξέρουν ότι αυτό το τεχνολογικό επίτευγμα λειτουργεί αντιανθρωπιστικά νεκρώνοντας τη φαντασία και την ιδιαιτερότητα και οδηγεί στην απομόνωση και στην φυλάκιση του πνεύματος. Όλοι οι νέοι ξέρουν ότι κάπου πρέπει να σταματήσει. Ακόμα και οι πιο εθισμένοι. Οι σκέψεις, όμως, οι ευχές και τα σχόλια έμαθαν να διατυπώνονται μόνο έτσι. Η όλη ανθρώπινη έκφραση διατυπώνεται έτσι από την νεολαία. Αναρωτιούνται όλοι οι νέοι πώς θα αλλάξει αυτό. Προφανώς, έτσι όπως άρχισε. Όμως αυτό προϋποθέτει όχι μόνο τη θέληση όλου του κόσμου αλλά και την αποποίηση των οικονομικών κερδών και προνομίων τόσο απ' τους δημιουργούς, όσο και απ' τους χρήστες.

Πετρακάκη Μαρία -Άννα, Β2

Ένα αστέρι πέφτει, λέω ένα σύνθημα για να κάνω μια ευχή…Όμως, όσες ευχές και να κάνω, πάντα θα 'μαι μια μαύρη σκιά που φέρει αναμνήσεις, που όλοι βιάστηκαν να σβήσουν. Ακόμα θυμάμαι το χαμόγελό σου, τη φιγούρα σου, κάθε απόγευμα, τόσο αισιόδοξη, λες και εσύ ο ίδιος είχες μέσα σου τόσο κουράγιο για να αντέξεις όλα τα άσχημα του κόσμου. Τώρα, όμως, χάθηκες στο σκοτάδι, στη γαλήνη. Μια στιγμή αδυναμίας έσφιξε τη θηλιά γύρω από το λαιμό σου. Στην τελευταία μας συνάντηση μάς χώρισε μια γυάλινη διαχωριστική γραμμή. Είχες διαβεί σε μια άλλη πραγματικότητα και μου απαγόρευσες να σε ακολουθήσω. Άνοιξες τη γυάλινη πόρτα και κλείστηκες στην επιλογή σου. Σε θυμάμαι ακόμα…. Στεφανωμένος με λουλούδια και με το τζιν μπουφάν σου, έτοιμος να μας χαμογελάσεις και να φύγεις. Πάει ένας χρόνος από τότε που έκλαιγα στο προσκέφαλό σου και εσύ δεν μου χαμογελούσες, και τότε πάγωσε η σκηνή. Έμεινα μια ύπαρξη ντυμένη στα μαύρα. Αγαπώ το μαύρο. Εσύ μου έμαθες να αγαπώ το μαύρο χρώμα. Πάνω του όλα τα άλλα χρώματα φαίνονται πιο έντονα, πιο ζωντανά , πιο όμορφα , πιο αισιόδοξα, τόσο αισιόδοξα που μου φέρνουν στον νου τα απογεύματα που περάσαμε μαζί. Τα δικά μας απογεύματα! Όλα τα πράγματά μου θυμούνται μιαν ώρα που περάσαμε μαζί: σ' εκείνη τα βιβλία μου λησμονούνται, σε εκείνη το ρολόι ακόμα ζει!

Μουσικές προτιμήσεις

Κούζηλος Γιάννης, Γ3

«Ποια μουσική σας αρέσει πιο πολύ, η ελληνική ή η ξένη;» *ήταν μία από τις ερωτήσεις που θέσαμε στους μαθητές των τμημάτων Α2, Β1 και Γ2, θέλοντας να μάθουμε τα γούστα τους στη μουσική!*

Τι απάντησαν; Το ***60% προτιμά ξένη μουσική****, το* ***20% ελληνική*** *ενώ ένα* ***10%*** *προτιμά* ***και τις δύο*** *εξίσου.*

Τους ζητήσαμε να γίνουν πιο συγκεκριμένοι και να επιλέξουν τα είδη μουσικής που προτιμούν. Κατηγοριοποιήσαμε την ελληνική μουσική σε: παραδοσιακή, νησιώτικη, ρεμπέτικη, λαϊκή, rock, pop, rap *και την ξένη μουσική σε: κλασσική, reggae, rock, pop, rap, metal, hip-hop, jazz-blue's*

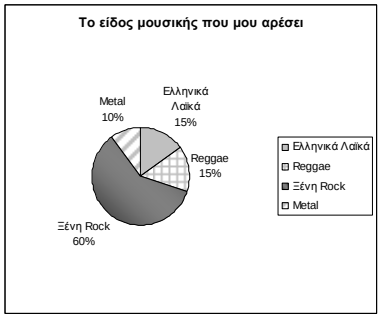

Η πλειοψηφία είναι οπαδοί της Rock και, όταν λέμε Rock, εννοούμε το παλιό κλασικό Rock

Αγαπημένα τραγούδια

1)No one like you-Scorpions
2)Paranoid-Black Sabbath
3)Fear of the dark-Iron Maiden
4)Smoke on the water-Deep Purple(vocals: Ian Gillan)
5)Another brick in the wall-Pink Floyd

*Το top των αγαπημένων τραγουδιών των μαθητών του 1ου Γ.Λ. Κερατσινίου είναι γεμάτο ροκ! Αυτό θα πει γούστο**

Αγαπημένοι τραγουδιστές / συγκροτήματα

1. *Scorpions*
2. *Black Sabbath*
3. *Deep Purple*
4. *Μιχάλης Χατζηγιάννης (ισοψηφία με τους Queen)*

Σε ερώτηση σχετικά με το αν τον τελευταίο χρόνο πήγαν σε κάποια συναυλία: το 60% απάντησε πως ναι, έχει πάει (Scorpions, Deep Purple, Iron Maiden, Whitesnake, Μιχάλης Χατζηγιάννης) ενώ το 40% απάντησε όχι.

** Η ροκ έχει κατακλύσει τις μουσικές προτιμήσεις των συμμαθητών μας. Αυτό θα πει να έχεις μουσική παιδεία!!!*

Keep on rockin guys!!!!!

HARDWARE

By maniaK

*Γειά! Σας καλωσορίζω στη στήλη Hardware του 2ου φύλλου της εφημερίδας μας. Απ' ό,τι φαντάζομαι, θα είδατε το σήμα των **Windows** δίπλα στον τίτλο. Είναι επειδή συνέβη ένα σημαντικό γεγονός... Βγήκανε τα καινούργια «Παράθυρα», με το απλό (όπως και κάθε Windows) όνομα **Vista**. Σε αυτά θα αφιερώσω λοιπόν την στήλη αυτή. Εξαιτίας της έλλειψης χώρου όμως (αυτό είναι προς τους «αρχισυντάκτες»!!!), θα αρκεστώ μάλλον σε μια σύντομη ανάλυση (αν και στο τέλος θα μειώσω το μέγεθος της γραμματοσειράς... Όπως πάντα... Αχ, κ. Ιγνατιάδη, τι μου κάνετε...)*

Aero

Μη σας θυμίζει το 1821 το όνομα του καινούργιου γραφικού πυρήνα των Windows. Είπα να ξεκινήσω από αυτόν, επειδή το Aero είναι αυτό που θα σας κάνει την μεγαλύτερη εντύπωση και... θα σας φάει την περισσότερη μνήμη από τον υπολογιστή (έτσι υποψιάζομαι). Η καινούργια όψη των Windows είναι αυτό που η Microsoft μάς υποσχόταν τόσο καιρό. Τρισδιάστατες απεικονίσεις παραθύρων, fade in-out και εφέ διαφανούς γυαλιού στην επιφάνεια εργασίας και γενικές γραφικές μικρολεπτομέρειες ομορφαίνουν το περιβάλλον, στο οποίο (μελλοντικά) δουλεύετε. Η ομορφιά αυτή όμως απαιτεί DirectX 9c (προχωρημένο γραφικό λογισμικό, το οποίο υποστηρίζει όλες τις γραφικές «ανακαλύψεις» για τον υπολογιστή και τα παιχνίδια) και μια καλή κάρτα γραφικών. Αλλιώς, αρκεστείτε στο παλιό θέμα των XP. Λυπητερό, αλλά έτσι είναι...

Windows γενικώς

Το να μιλήσεις για τα Windows σε λίγες μόνο γραμμές δεν είναι κάτι το εύκολο... Αλλά, συνοπτικά, κάτι γίνεται. Δεν μπορώ να πώ πως τα καινούργια «Παράθυρα» έχουν κάποια σημαντική, τερατώδη καινοτομία να επιδείξουν... Είναι απλώς μια λουστραρισμένη (μέχρι τελικής πτώσης, με Azax και ό, τι καθαριστικό μπορούσαν να βρουν στην αγορά) έκδοση των XP η οποία, πάντως, κρατιέται πολύ καλά! Εκτός του ανανεωμένου λούκ, η κίνησή σας μέσα στο περιβάλλον των Windows δεν μπορούσε να είναι πιο εύκολη. Αντί τα χιλιάδες όταν μπήκατε σε κάποιον φάκελο και έχετε χαθεί, περάσατε απεικονίζονται όλα με το αντίστοιχο γραμμής εργαλείων. Πατάμε απλώς Computer και Υπολογιστή, χωρίς δεκάδες Πίσω. Επίσης Αναζήτηση αρχείων και φακέλων, η οποία επίσης Πίσω, Πίσω... και Μπροστά, τα «μέρη» από τα οποία κουμπί στο πάνω μέρος της επιστρέφουμε στον ανανεωμένη φαίνεται να είναι η βρίσκεται στην «οροφή» της γραμμής εργαλείων, και, με το γράψιμο κάποιων λέξεων-κλειδιών, βρίσκει σε κλάσματα δευτερολέπτου αυτό που ψάχνατε.

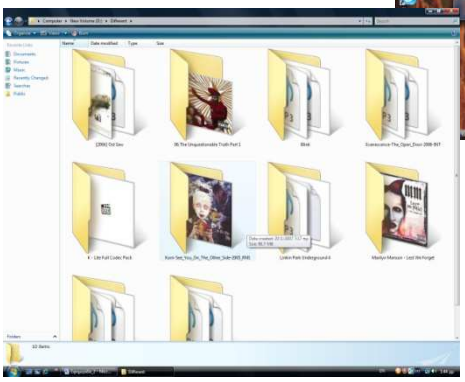

*Δουλειά έχει γίνει επίσης και στην ασφάλεια του λογισμικού (βγάζει μάτι!). Ο Διακομιστής μπορεί να ορίσει την «ιδιοκτησία» του κάθε φακέλου ή προγράμματος, να απαγορεύσει ή να επιτρέψει την χρήση τους σε κάποιον άλλο χρήστη κ.α. Επίσης, το σερφάρισμα στο Internet είναι πιο ασφαλές, χάρη στις αναβαθμίσεις που κατεβάζει κάθε τόσο και λιγάκι το Λειτουργικό, και στο Firewall και στο Antivirus. Τέλος, αυτή τη φορά τα Windows φαίνεται να τα έχουν όλα υπό τον έλεγχό τους! Οι πολλαπλές ερωτήσεις για τον καθορισμό της σωστής λειτουργίας του κάθε προγράμματος κάνουν να νιώθετε πως πραγματικά έχετε **τα πάντα** υπό τον έλεγχό σας! Και, θυμάστε το Άγνωστο Σφάλμα (Unknown System Error) ή το παραθυράκι με ένα απλό X στη μέση και ένα OK, χωρίς να ξέρετε τι γίνεται στα XP; Ε, ξεχάστε το, όπως το έχουν ξεχάσει και τα Vista!*

*Πολλές θετικές απόψεις, αν και η ασυμβατότητα με πολλά προγράμματα και το **πραγματικά καινούργιο** ακόμα λογισμικό (**+ οι απαιτήσεις του**), αποτρέπουν ακόμα από την αγορά του συστήματος, και το γεγονός ότι, όπως λένε μερικοί: «βλακεία, δεν διαφέρει καθόλου από τα XP, τι να τα κάνω», δεν στέκει! Οι κρυμμένες ακόμα καινοτομίες των Vista καιροδοκούν να ανακαλυφθούν από τους χρήστες. Και με τα XP γινόταν το ίδιο στην αρχή, μην ξεχνιόμαστε, και τώρα δεν τα αλλάζει κανείς για τίποτα άλλο! **Δικιά μου συμβουλή: αν έχετε Windows XP SP2 δεν υπάρχει κάποιος λόγος για αγορά. Για όσους όμως σκέφτονται για αγορά υπολογιστή, τα Vista είναι σταθερό και καλό λειτουργικό. Για τους Gamers: υποχρεωτικό, εάν θέλετε DX 10…:D. Οι τιμές κυμαίνονται από €139.00 έως και €700.00.***

ΒΟΛΕΪ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Γεια σας παίδες, τι κάνετε;

Καταρχάς, ελπίζω και φαντάζομαι να περάσατε καλά στις διακοπές των Χριστουγέννων και εύχομαι (λίγο καθυστερημένα βέβαια), Καλή Χρονιά και ευτυχισμένο το 2008!!

Όπως σας είχα αναφέρει στο προηγούμενο και πρώτο φύλλο της εφημερίδας, σε αυτό εδώ το φύλλο θα σχολιάσουμε την ομάδα βόλεϊ κοριτσιών του σχολείου. Τώρα θα μου πείτε: «περσινά ξινά σταφύλια». Γράφω όμως αυτό το άρθρο, όχι γιατί πρέπει, αλλά γιατί οι κοπέλες μας είναι σίγουρα άξιες αναφοράς και επαίνων.

Ας μπούμε σιγά-σιγά στο κυρίως θέμα…

Ο πρώτος αγώνας που έδωσαν τα κορίτσια ήταν με το 1ο Ε.Π.Α.Λ. Σαλαμίνας, το οποίο και νίκησαν με 2-0 σετ. Το σύστημα το οποίο έπαιζαν τα κορίτσια ήταν το 4-2. Και τα δύο σετ έληξαν με το ίδιο σκορ 25-17, υπέρ του σχολείου μας.

Στο δεύτερο αγώνα, πάλι με ένα σχολείο της Σαλαμίνας, αυτή τη φορά με το 3Ο Ε.Π.Α.Λ., τα κορίτσια ηττήθηκαν. Ένα πρόβλημα που εμφανίστηκε στους δύο αυτούς αγώνες ήταν με τα πιστοποιητικά και τις ταυτότητες των αθλητριών, πρόβλημα που είχε ως αποτέλεσμα καλές μας παίχτριες να μην τους επιτραπεί να παίξουν. Όμως δεν έφταιγε αυτό τόσο πολύ για το ότι χάσαμε. Εγώ από την πλευρά μου να πω πως όλοι αυτοί οι αγώνες είναι παιχνίδια και μάλιστα σχολικά. Σίγουρα, ο καθένας θέλει να κερδίζει η ομάδα του, αλλά, και αν χάσει, δε χάθηκε κι ο κόσμος. Αυτό που για μένα έχει σημασία είναι η χαρά της συμμετοχής και η ευχαρίστηση των φιλάθλων από ένα καλό παιχνίδι.

Πιστεύω πως, αν τα κορίτσια έπαιζαν χωρίς άγχος και τόση εξωτερική πίεση για τη νίκη, σε σημείο που να παίζουν νευρικά, ίσως και να τα κατάφερναν. Να τελειώσω λέγοντας πως από τις παίχτριες ξεχώρισαν οι μαθήτριες: ***Ε. Μπαρμπαγιάννη, Ν. Μπούρα.***

ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΤΟΥ 1ΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ

ΛΟΙΠΟΝ, ΑΥΤΟ ΕΔΩ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΜΟΙΑΖΕΙ, αλλά μέσα στα τόσα αμερικάνικα που είμαστε μπλεγμένοι, ακόμη ένα παραπάνω τι πειράζει; Εξάλλου, πάντοτε υπάρχουν περιθώρια για να φέρνουμε στα μέτρα μας τις αμερικάνικες συνταγές, αρκεί να έχουμε να πούμε και να κάνουμε κάτι δικό μας. Το ενδιαφέρον όμως είναι, γιατί προκύπτει αυτή η ανάγκη για αμερικάνικα "κόλπα";

Μετά απ΄ αυτήν την παράκαμψη, ας έλθουμε στο θέμα μας.

Παλιοί μαθητές οι Ε. Μαρουλινάκη και Μ. Μαυρέλος, απόφοιτοι του 1991, αποφάσισαν να ιδρύσουν ένα σύλλογο «Αποφοίτων του 1ου Λ. Κερατσινίου», το οποίο σημειωτέον έχει ημερομηνία ίδρυσης – ως εξατάξιο Γυμνάσιο Αρρένων – το 1973. Σκοποί του Συλλόγου, η επικοινωνία και σύσφιξη σχέσεων μεταξύ των μελών, ηθική, επαγγελματική και υλική ενίσχυση των μελών του, ηθική και υλική συμπαράσταση στο έργο του Σχολείου μας κτλ.

Τους ευχόμαστε να πραγματοποιήσουν τους στόχους τους, να περνάνε καλά και να το χαίρονται. Για περισσότερες πληροφορίες, στα τηλέφωνα 2296035020 και 2104315151.

Φιλιά χαράς

Κάτι ιπτάμενα φιλιά, μια μέρα σαν όλες τις άλλες, πετούσαν στο σχολείο μας. Κάτι έψαχναν. Τα παρακολουθήσαμε και, μετά από λίγο, τα είδαμε να προσγειώνονται με χάρη στα μάγουλα του **Μιλτιάδη** και του **Σωτήρη**, εκεί πάνω στο Α1. Μετά από ώρα τα ξεμοναχιάσαμε και τα ρωτήσαμε ποιανού είναι. Του Θαλή, μας απάντησαν, αυτός μας έστειλε. Χάρηκε ο γέρος εκεί κάτω, που τα παιδιά αυτά πέρασαν στο διαγωνισμό της Μαθηματικής Εταιρίας, που έχει το όνομά του. Τώρα ο **Γιαννουλίδης** και ο **Γιαλούσης** περιμένουν τα φιλιά του Ευκλείδη. Τους το ευχόμαστε. Να αναφέρουμε και τον μαθηματικό μας κ. Παπαδόπουλο, που τα βοήθησε με κάποια μαθήματα που έκανε.

Επί του πιεστηρίου:

Κι άλλο ιπτάμενο φιλί είδαμε μία μέρα στο σχολείο μας. Όλοι καταλάβαμε πως ήταν του κ. Ευκλείδη. Το είδαμε με χάρη να προσγειώνεται απαλά στο μέτωπο του μικρού Μιλτιάδη. Μπράβο παιδί μου, είπε το φιλί. Κι όλοι χαρήκαμε που ο **Γιαλούσης** πέρασε το δεύτερο διαγωνισμό της Μαθηματικής Εταιρείας με επιτυχία. Σημειωτέον πως από όλο τον Πειραιά τα κατάφεραν σ' αυτόν τον διαγωνισμό μόνο πέντε μαθητές της Α' Λυκείου. Τώρα σειρά έχει ο «Αρχιμήδης». Καλή Επιτυχία.

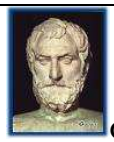

Θαλής

Ευκλείδης

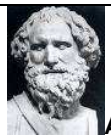

Αρχιμήδης

Όταν πηγαίναμε μαζί σχολείο…

Θέλετε κι εσείς να βρείτε πρώην συμμαθητές, παλιούς σας φίλους, την πρώτη σας αγάπη στο δημοτικό, τον συμμαθητή/την συμμαθήτρια που μοιραστήκατε το ίδιο θρανίο κι έπειτα χαθήκατε; Υπάρχει ένας τόπος κάπου στο διαδίκτυο, ο οποίος σας δίνει την ευκαιρία να τους βρείτε, όσα χρόνια κι αν περάσανε. Τι λέτε; Να θυμηθούμε τα παλιά μας μαθητικά χρόνια που… δεν τα αλλάζουμε με τίποτα;

www.proin-simathites.com

δικοί μας που ξεχωρίζουν

Στο ματς του κυπέλλου Χαϊδάρι-Ολυμπιακός 1-3, ποιος ήταν ο σκόρερ του μοναδικού τέρματος του Χαϊδαρίου;

Ο **Νικήτας** ο **Τουρνάς** ήταν. Μαθητής μας, της δεκαετίας του '90. Και μάλιστα όταν ήταν στη Γ΄ Λυκείου, ήταν και πρόεδρος του 15μελούς. Απ' ό,τι λένε, ο Νικήτας είναι από τους καλούς κυνηγούς του Χαϊδαρίου και το Χαϊδάρι είναι πολύ πιθανόν να είναι μια από τις τρεις ομάδες που θα παίξουν του χρόνου στη Σούπερ Λίγκα. Τους ευχόμαστε τα καλύτερα.

Μαθητής μας ήταν και ο **Ερνέστος Βουτσίνος**. Αυτός πιο παλιός, από τα τέλη της δεκαετίας του '80. Τώρα κινείται στο χώρο του θεάτρου ως ηθοποιός, σκηνοθέτης και συγγραφέας. Τον είδαμε μια φορά ως ηθοποιό με μια ομάδα που συμμετείχε στο «θέατρο του δρόμου», στη Δραπετσώνα, και μας άρεσε. Αυτήν την εποχή παίζεται ένα έργο του –μια κωμωδία είναι- το «ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΝ ΚΡΑΝΙΩ», σε σκηνοθεσία Π. Ζούνη, στο θέατρο «Προσκήνιο», στο 8 της Καπνοκοπτηρίου. Όσοι πιστοί προσέλθετε…